

இறுத்ப் பயணம்

(மரணத்தைக் காணாமல் உயிரோடு இருப்பவன் யார்?

- தன் ஆத்துமாவை பாதாள வல்லடிக்கு விலக்கி
விடுகிறவன் யார்?' - சங்.89:40)

(மரணத்திற்கு முன் கடைசி நிமிட அவஸ்தையை படம்
பிடித்துக் காட்டும் ஒரு நூல் இது. கொஞ்சம் நெஞ்சை
இறுக்கிப் பிடிச்சுக்கிட்டே படியுங்க)

ஆசிரியர்

சுவி. லாக்டரி எஸ்.தாயப்பன்

நன்கொடை ரூ.5/-

இறுதிப் பயணம் - செப்டம்பர், 2017 - 3,000

பதிப்பாசிரியரின் பிற நூல்கள்

	On Circulation	Rs.
1. என் அழகையும் ஆனந்தப் புதுவாழ்வும் (தமிழில்) (கன்னடம், மலையாளம், தெலுங்கு, இந்தி, ஒரிசா)	8,00,000	10/-
2. My Cry & Joyful Life (English)	75,000	10/-
3. சித்தர்கள் கண்ட மெய்ப்பொருள்	3,20,000	10/-
4. பாவத்தின் சம்பளம் நாகம் (தமிழ், கன்னடம், ஆங்கிலம்)	1,60,000	10/-
5. இயேசு கிறிஸ்து உங்களோடு பேசுகிறார்	50,000	10/-
6. என் ஊழியக்காரனே?	20,000	10/-
7. இந்தியாவுக்கு இயேசு தேவை, ஏன்?	40,000	10/-
8. சைவமும் வைணவமும் கிறிஸ்தவமே!	40,000	10/-
9. நீங்களே எனக்கு சாட்சிகள்	20,000	10/-
10. உண்மையான கடவுள் யார்?	25,000	10/-
11. அற்புத சுகமளிக்கும் வைதீஸ்வரர் இயேசு	20,000	10/-
12. இந்தியாவில் ஏன் சவிசேஷம் முழுமையாகப் பரவவில்லை?	15,000	10/-
13. கத்தோலிக்கர்களின் கனிவான கவனத்திற்கு (பாகம் 1, 2)	15,000	10/-
14. நிறைவேறிய தீர்க்கதரிசனங்கள் (பாகம் 1, 2, 3)	20,000	10/-
15. தானியேலின் தீர்க்கதரிசனம்	3,000	10/-
16. கிறிஸ்துவை எதிர்ப்பதின் விளைவு (தமிழ், கன்னடம்)	10,000	10/-
17. திருக்குறள் கூறும் இரட்சிப்பின் நற்செய்தி - கிறிஸ்டோபர்	15,000	10/-
18. இந்தியா ஒரு கிறிஸ்தவ நாடு - சுந்தர் ஏசுவடியான்	10,000	10/-
19. பாவப்பிரகாரியின் பங்கமில்லா அங்கங்கள் (பாகம் 1)	5,000	10/-
20. பாவப்பிரகாரியின் பங்கமில்லா அங்கங்கள் (பாகம் 2)	5,000	10/-
21. பரலோகம் செல்ல எளிதான வழி	5,000	10/-
22. அரிய வேதம் அறிய வேண்டிய வேதம்	10,000	10/-
23. இந்திய வேதங்களில் இயேசு கிறிஸ்து (பாகம் 1, 2)	10,000	10/-
24. விவிலியமும் விஞ்ஞானமும்	10,000	10/-
25. இந்துக்களின் கேள்வியும் பதிலும் (பாகம் 1, 2)	10,000	10/-
26. ஜெகோவா விட்னஸின் உபதேசமும் பைப்பினின் பதிலும் கேள்வியும் (பாகம் 1, 2, 3)	5,000	10/-
27. ஜெகோவா சாட்சிக் சத்தியத்தை அறிவிப்பது எப்படி (பாகம் 1,2)	5,000	10/-
28. சிலை வணக்கம் சின்னாபின்னப்படுத்தியதே (தமிழ், ஆங்.)	5,000	10/-
29. கிறிஸ்தவர்களை எதிர்ப்பதின் விளைவு (தமிழ், ஆங்கிலம்)	5,000	10/-
30. தெய்வீக சுகம் உண்டா? - எபி சுந்தரராஜ்	10,000	10/-
31. கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை - சிஸ்டர் மரியா	10,000	10/-
32. தமசோமா ஜோதிர்கமய (ஒரு பிராமணரின் சாட்சி)	5,000	10/-
33. வேதமா? விஞ்ஞானமா? - Rev. பால்ராஜ்துரை	5,000	10/-
34. மனிதனே நீ யார்? - Rev. பால்ராஜ்துரை	5,000	10/-
35. சீரழிய சினிமா பாருங்கள் - Rev. பால்ராஜ்துரை	5,000	10/-
36. தெய்வத்தை தேடுவோம் வாருங்கள் - Rev. பால்ராஜ்துரை	5,000	10/-
37. இந்து மதம், இந்திய மதமா? - உறையூர் வளவன்	5,000	10/-
38. ஆரோக்கிய வாழ்வுக்கு ஒரு தெய்வீக அழைப்பு	5,000	10/-
39. கிறிஸ்தவர்களின் பொதுவான 100 சந்தேகங்களுக்குப் பதில்	5,000	10/-
40. கலக்கலான கைப்பிரதிகள் - டாக்டர் உறையூர் வளவன்	5,000	10/-
41. பரலோகம் செல்ல 500 ஸ்தோத்திர பலிகள் - சிஸ்டர் மரியா	3,000	10/-
42. என் கண்கள் கண்டவை - டாக்டர் கிளிப்போர்டு குமார்	3,000	10/-
43. உங்கள் சேவிகள் கேட்க - டாக்டர் கிளிப்போர்டு குமார்	3,000	10/-
43. மதுமாற்றம் ஒரு பார்வை - M. டேவிட் டேனியல்	3,000	10/-
44. இயேசுவே மெய்யான தேவன் - நசீலா பீவி (தமிழ், ஆங்கிலம்)	3,000	10/-
45. சவாலை சமாளிப்பது எப்படி? - செலின் சாமுவேல் பால்ராஜ்	3,000	10/-
46. ஒரே வழி இயேசுவின் உணதப் படைப்புகள் - Rev. ஜேக்கப் மனோகரன்	3,000	10/-
47. சொர்க்கம் சொந்தமாகும் - டாக்டர் ஆனந்த ஜோஷி		10/-
48. யார் இந்த மனிதர் இயேசு?		10/-
49. இராம ஜென்ம பூமி - டாக்டர் உறையூர் வளவன் (தமிழ், ஆங்.)	5,000	5/-
50. மதமாற்றமல்ல, மனமாற்றமே தேவை - R. ஸ்டான்லி	5,000	5/-

51. மனமாற்றத்தை பெருக்குவது எப்படி? - R. ஸ்டான்லி	5,000	5/-
52. பாழ்க்கையைவளப்படுத்தும வார்த்தைகள்	5,000	5/-
53. நாலு வேதங்களின் நாயகா இயேசு	5,000	5/-
54. ஓர் அவசர அறைகூவல்	5,000	5/-
55. கல்வாரி ஜெபக் குழுவும் இராணுவ சகோதரர்களும் (தமிழ், கன்னடம்)	5,000	5/-
56. திரித்துவம் - பாஸ்டர் சாலமோன் ராஜா	5,000	5/-
57. இஸ்லாமியர்களின் கேள்விகளுக்குப் பதில் - சாலமோன் ராஜா	5,000	5/-
58. இந்திய ஊழிய உயர்வுக்கு ஒரு புதிய பார்வை	5,000	5/-
59. ஆனந்த புதுவாழ்வு கண்டேன்	35,000	5/-
60. திருமப்பிப் பார்க்கிறேன் - டாக்டர் புஷ்பராஜ்	3,000	5/-
61. ஒரு சரஸ்வதியின் கதை - டாக்டர் உறையூர் வளவன்	3,000	5/-
62. திருமறை தரிசனங்கள் - டாக்டர் உறையூர் வளவன்	3,000	5/-
63. திருமறை துணுக்குகள் - டாக்டர் உறையூர் வளவன்	3,000	5/-
64. கள்ள உபதேசம் உருவாகக் காரணம் - திருப்பூர் சாலமோன்	3,000	5/-
65. இந்தியாவில் சாதனை படைத்த யூதர்கள்	3,000	5/-
66. இஸ்ரேல் பாலஸ்தீன பிரச்சனைகள்	3,000	5/-
67. இஸ்ரேல் ஒரு ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட தேசம்	3,000	5/-
68. பாவம் பலவிதம் - Rev. ராபர்ட் டேனியல்	3,000	5/-
69. யெகோவா தேவன் - Rev. ராபர்ட் டேனியல்	3,000	5/-
70. இப்படி செய்தால் நீங்கள் பாக்கியவான்கள் - Rev. ராபர்ட் டேனியல்	3,000	5/-
71. 666 பயோசிப் சச்சரிக்கை! - சிஸ்டர் மரியா	6,000	5/-
72. இல்லவே இல்லாத இந்து மதம் - பீட்டர் அலெக்சாண்டர்	3,000	5/-
73. கர்வாப்சி - பீட்டர் அலெக்சாண்டர் (தமிழ், ஆங்கிலம்)	3,000	5/-
74. மதத்தை பெருக மகத்தான மாற்றங்கள்	5,000	5/-
75. உயிர் கொடுத்து உயர்த்தும் உன்னத தேவன்		5/-
76. மதமாற்ற தடைச்சட்டம் - பீட்டர் அலெக்சாண்டர்		5/-
77. சிலுவையில் சிந்திய 7 சிவப்பு முத்துக்கள் - உறையூர் வளவன்		5/-
78. வேத இரகசியங்கள்		5/-
79. சொர்க்கமும் நரகமும் உங்கள் கையில் (வாலிபர்களுக்கு)		5/-
80. இறுதிப் பயணம்		5/-
81. இது உங்கள் உயிர் காக்கும் முயற்சி - சாந்திதேவி	10,000	2.50
82. மோட்ச வாழ்வுக்கு வழி என்ன - சாந்திதேவி	5,000	2.50
83. இன்றைய நெற்றோரின் பாவம் நனை பிள்ளைகளுக்குச் சாபம் - செலின் சாமுவேல்	3,000	2.50
84. திருமறையும் ஜாதிகளும் - டாக்டர் உறையூர் வளவன்	3,000	2.50
85. எப்படி ஜெபிக்கணும்? - டாக்டர் கிளிஃபோர்டு குமார்	3,000	2.50
86. ஞானஸ்நானமும், பரிசுத்தவ ஆவியும் அபிஷேகமும் - Rev. ராபர்ட் டேனியல்	3,000	2.50
87. உன் தேவனை சந்திக்க நீ ஆயத்தமா? - R. ஸ்டான்லி		2.50
(தமிழ், ஆங்கிலம், இந்தி, கன்னடம்)		2.50
88. ஸ்ரீராமஜெயம்		2.50
89. மருத்துவத்தை வென்ற சாட்சிகள் - பால்ராஜ்ஜுரை		2.50
90. இந்துமத சித்தாந்தங்களும் திருமறையும் - உறையூர் வளவன்		2.50
91. மனித நேயம் காக்கும் கிறிஸ்தவம்		2.50
92. ஈடு இணையில்லாத ஈவு - உறையூர் வளவன்		2.50
93. இயேசு இணையற்றவரா? - ஆர்.ஸ்டான்லி		2.50
94. இரண்டு கேள்விகள் - Dr. சாம் ஏசுதாஸ்	3,000	2.50
95. மாட்டுக்கறி தடை - உறையூர் வளவன்		2.50
96. DVD ஆனந்த புதுவாழ்வு (Telefilm)		100
97. DVD அமாவாசை (Telefilm)		100
98. VCD என அழுகையும் ஆனந்த புதுவாழ்வும்		
(தமிழ், கன்னடம், ஹிந்தி, மலையாளம்)	6,50,000	10/-
99. VCD எழுந்து காட்டுவோம் (தமிழ்)	20,000	10/-
100. VCD முகதிக்கு வழி கிறிஸ்தவமே (தமிழ்)	15,000	10/-
101. VCD கதாகாலட்சேபம் (தமிழ்)	20,000	10/-
102. VCD தேசம் சந்திக்கப்படணுமே கர்த்தாவே (தமிழ்)	10,000	10/-
103. CLARIFIED		
104. MAGNIFIED	ANSWERS TO 25 INTRIGUING QUESTIONS	
105. TRINITY	OF BIBLE BY Rev. MICHAL PERRIW, Ph.D.	(EACH Rs.10/-)
106. POLYGAMY		

இந்த நூல் மற்றும் விசிடி கிடைக்கும் முகவரி

எஸ்.தாயப்பன்

12, ஜி.டி.நாயுடு தெரு, பாலாஜி அவென்யூ -1,

சேலையூர் பேபாஸ்ட், சென்னை - 600 073.

தொலைபேசி: 044-22234256. மின்னஞ்சல்: sakthiprabha@yahoo.com

நூலை அனுப்ப சில விதிகள்:

ஒவ்வொரு நூலுக்கும், விசிடிக்கும் நன்கொடை ரூ.10/- + தபால் செலவு ரூ.1. M.O., D.D. அனுப்பி பெற்றுக் கொள்ளலாம். உங்கள் முகவரியை M.O பாரத்தின் அடியில் உள்ள தகவல் பகுதியில் வெளிவாக, பின்கோடு நம்பருடன் எழுதி அனுப்புங்கள். உங்கள் தொலைபேசி, செல்போன் எண்களை கண்டிப்பாக எழுதவும். செக் பெற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டாது. MO, DD பெற்றுக் கொண்ட பிறகே நூல்கள் அனுப்பி வைக்கப்படும். விசிடி அனுப்ப தபால் செலவு மட்டும்: கொரியரில் பதிவு பார்க்கலில் அனுப்ப (தமிழ்நாட்டிற்குள்) 1 முதல் 15 விசிடி வரை அனுப்ப ரூ.50/-, 16 முதல் 25 விசிடி அனுப்ப ரூ.60/-

100 விசிடிக்கு மேல் மற்றும் அதிக புத்தகம் வேண்டுமானால், அவைகள் கே.பி.என். பார்க்கல் சர்வீஸ் மூலம் வெளியூர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும்.

வங்கியில் பணம் கட்டி புத்தகம் பெற...

கீழ்க்கண்ட வங்கிக் கணக்கில் பணம் செலுத்தி விட்டு எங்களுக்கு தகவல் அளித்தால், நீங்கள் வேண்டும் புத்தகங்கள் / CD அனுப்பி வைக்கப்படும். வங்கிக் கணக்கு விபரம்:

எஸ்.தாயப்பன் (S. THAYAPPAN)

சிட்டி யூனியன் பேங்க், சிட்லபாக்கம், சென்னை - 600 064

A/c எண்: 295001001980044. IFS Code: CIUB 0000295

பிறகு கண்டிப்பாக தகவல் அளிக்க வேண்டிய தொலைபேசி எண்:

T. கார்த்திகேயன், 8680859894, 044 - 2223 4526, 044 - 4355 2899

ஒரு வேண்டுகோள்

இந்தப் புத்தகங்கள், சீடிக்களால் பல்லாயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் உலகம் முழுக்க இரட்சிக்கப்படுகின்றனர். வியாபார, லாப நோக்கமின்றி மிக மிகக் குறைந்த நன்கொடையில் இவைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இதுவரை இவைகளை பிரசுரிக்க யாரிடமும் உதவி கேட்டதில்லை. புதிய புத்தகங்கள், மறுபதிப்பிற்கு உதவ தேவனால் ஏவப்பட்டால் மேற்கண்ட வங்கியில் நன்கொடை, காணிக்கை செலுத்தலாம். ஊழியத்திற்கென்று, தேவராஜ்யம் கட்டப்படுவதற்காக கொடுப்பதை கர்த்தர் அபரிமிதமாக ஆசீர்வதித்து பன்மடங்காகத் திருப்பித் தருவார். பணம் செலுத்திய பிறகு தகவல் அளிக்கவும். நன்றி.

- சுவி. Dr. எஸ்.தாயப்பன்

எக்ஸ்கூர்

கடந்த இரண்டு மாதத்திற்குள் இரண்டு சாவுக்கு போகும்படி ஆயிடுச்சு. ஒண்ணு என்னோட கொஞ்சம் தூரத்து சொந்தம். சொத்துபத்து நிறையவே இருக்கு. எல்லாமுமே கொஞ்சம் தப்பான வழியிலேயே சம்பாதித்ததுதான். ரத்தம் கொஞ்சம் சுண்டாமல் இருக்கிற வரைக்கும் ஆட்டம், பாட்டம், அக்கிரமம், ஆர்ப்பாட்டம், அழிச்சாட்டியம்தான். கொஞ்ச நஞ்சமில்ல. எதுக்கும் துணிஞ்ச மனுஷன். அரசியல் செல்வாக்கு, பல காண்டிராக்டுகள், குவாரிகள், மணல் அள்ளுதல், இதோட ரெண்டு மூணு டாஸ்மாக் கடைகள் வேற. வெளிப் பார்வைக்கு நெற்றி நிறைய விபூதி குங்குமப் பொட்டு, மினிஸ்டர் ஓயிட் சட்டை, கரை வேட்டி, சிவப்பழம்தான். ஆனா சம்பாதிக்க ரெண்டு கை பத்தலை. அப்படி சம்பாரிச்சாரு. நாலு புள்ளைங்க. மூணு ஆம்புள பசங்க. ஒரு பொட்டப் புள்ள. எதுவும் உருப்படியாக இல்லை. பசங்களுக்கு நல்ல பெரிய பணக்கார இடத்தில்தான் பொண்ணு எடுத்தாரு. எல்லாம் திமிர் பிடிச்சதுங்க. ஒண்ணும் சரியில்ல. பொண்ணு எவனையோ இழுத்துட்டுப் போயிட்டா. அப்புறம் வந்தா. இப்போ கூடவே இருக்கா. புள்ளைங்களை கன்னாபின்னாணு திட்டுவாரு.

இவருக்கு வயசு ஆக ஆக சுகர், கொலஸ்டிரால், கிட்னி பெயிலியர் எல்லாம் ஆகி இப்போ டயாலிசிஸ் வண்டி ஓடிட்டு இருக்கு. ஒண்ணு ரெண்டு தடவை இயேசுவைப் பத்தி சொல்லிப் பார்த்தேன். மண்டையில ஏறலை. துட்டு இருக்கே. ‘ஐசுவரியவான் பரலோகத்தை சுதந்தரித்துக் கொள்வது அரிது’ன்னுதான் பைபிள்ல பாக்குறோமே. விட்டுட்டேன். இப்போ ஆஸ்பிட்டல்ல. ஐசியு வார்டில அட்மிட்னு சொன்னாங்க. பாக்கப் போனேன். டாக்டர்கள் கைவிட்ட நிலை. ஆனா இன்னும் உயிர் போகலை. ஒரே போராட்டம். இழுத்துக்கோ பறிச்சுக்கோன்னு இருக்கு. சுய நினைவு இல்லை. வந்து வந்து போகுது. அப்பப்போ முகம் சுளிச்ச விகாரமாகுது. ‘வேண்டாம்.. வேண்டாம்.. விட்டுரு’ன்னு அலறுகிறார். ஐயோ ஐயோங்கிறாரு திடீர்னு. அவருக்குள்ளே என்ன காட்சிகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறதோ, தெரியலை. பார்த்தா ரொம்ப பரிதாபமா இருந்துச்சு. சொந்தபந்தம் என்ன வேணும்,

சொல்லுங்கன்னு கேக்கிறாங்க. பதில் இல்லை. இப்படியே 6, 7 மணி நேரம். அதுக்கப்பறம் ஒரு வழியா உயிர் போச்சு. ஆனா அதுக்குள்ள அவர் பட்ட பாடு, கண் கொண்டு பார்க்க முடியலை. பாவம்!

இன்னொரு சாவு, என் ஊழிய நண்பர். ஒரு நல்ல கிறிஸ்தவர். அபிஷேகம் பெற்றவர். ஒரு ஜெப வீரர். அடக்க ஆராதனைக்குத்தான் என்னால் போக முடிந்தது. அங்கே இருந்த பல பேர் சொன்னாங்க. சாவுன்னா இப்படி இருக்கணும்னாங்க. ஒரு முக்கல், முனகல் இல்லை. யாருக்கும் எந்த தொந்தரவும் கொடுக்கலை. பைசா செலவு வைக்கலை. அதிகாலையில் எழுந்து ஜெபிச்சுட்டு வழக்கம் போல வாக்கிங் போனாரு. வந்தாரு. காப்பி குடிச்சாரு. அப்படியே போய் சாஞ்சுட்டாரு. சிரிச்ச முகத்தோடயே போயிட்டாரு. முகம் எவ்வளவு பிரகாசமா இருந்தது தெரியுமா? மனுஷன் என்னத்தைத்தான் பார்ப்பாரோ. முகத்தில அப்படி ஒரு புன்னகை, கடைசியா எல்லாரையும் ஒரு தடவை பார்த்துட்டு அப்படியே கண்ணை மூடிட்டார். அவர் கண்களைக் கூட சங்கர நேத்ராலயாவுக்கு தானம் செய்திருந்தாரு. அவங்க வேற வந்து ஒரு சின்ன ஆபரேஷன் செய்துட்டு, எதையோ எடுத்துட்டு ரொம்ப நன்றி சொல்லிட்டு, அவரோட இந்த சரீரம் போனாலும், அவரோட கண்கள் இந்த உலகத்தை பார்த்துக்கிட்டேதாம்மா இருக்கும் என்று சொல்லிட்டு விடைபெற்றுப் போனார்கள்.

பிறந்த எல்லாருமே ஒருநாள் சாவை சந்திச்சுதான் ஆகணும். அதில மாற்றமே இல்லை. ஆனா தவிர்க்க முடியாத அந்த மரணத்தை எதிர் கொள்ளும்போதுதான் எத்தனை எத்தனை உணர்வுகள்! நாம் விரும்பினாலும் விரும்பா விட்டாலும் நம்மை ஆட் கொள்ளவிருக்கும் அந்த மரணத்தை எதிர் கொள்ள நாம் தயாராக இருக்கிறோமா? அதை எப்படி வரவேற்கிறோம்? இந்த இம்மை வாழ்விற்கு பிறகு உள்ள மறுமையில் நம் ஆவி, ஆத்துமா, சரீரம் என்ன ஆகுது? ஆத்துமா அழிவில்லாதது என்கிறார்களே, அப்போ நம் ஆத்துமா எங்கே, எப்படி வாழும்? சொர்க்கம், நரகம் என்று ஒன்று இருக்கிறதா? நல்லவரும் சாகிறார்கள், தீயவர்களும் சாகிறார்கள். இரண்டு பேரும் ஒரே இடத்துக்குப் போவார்களா? இப்படி பல கேள்விகள் எழுகின்றன. இந்த கேள்விகளின் பின் திரை வெளிச்சத்தோடு மேற்கொண்டு படியுங்களேன்.

சென்னை-73

1.9.2017

உங்கள் சகோதரன்,

எஸ்.தூயப்பன்

இறுத்ப் பயணம்

மரணம், சாவு

மரணம், சாவு என்கிற இந்த இரண்டு வார்த்தைகளே எவ்வளவு கொடூரமாய் இருக்கு பாருங்க. ஐயோ, நினைச்சாலே உடம்பெல்லாம் நடுங்குது. இது நமக்கு நேர்ந்தாலும் சரி, நாம அதிகமா நேசிக்கிற நம்ம குடும்பத்தில் ஒருத்தருக்கு வந்தாலும் சரி, அது வேதனைதான், துன்பம்தான், துயரம்தான். எல்லாருக்குமே தெரியும். படிச்சவன், படிக்காதவன், பணக்காரன், ஏழை, ஆட்சி பீடத்தில் இருக்கிறவங்க, ஆண்டி என அனைவருக்குமே இது கண்டிப்பாக வரும்னு தெரியும். ஆனா அது எப்போ வரும்? எப்படி வரும்? அது எப்படி இருக்கும்? நமக்குத் தெரியாது. பல சாவுகளை, இறப்புகளை பாக்குறோம். பாக்குற அன்னிக்கு மட்டும், அல்லது கொஞ்ச நேரத்துக்கு அந்த தாக்கம் இருக்கும். எல்லாருமே மாயை. ஒண்ணும் கொண்டு வரலை. ஒண்ணும் கொண்டு போகலை என்று தத்துவமெல்லாம் கொஞ்ச நேரம் நம்ம சிந்தையில வந்து கொஞ்சம் பூச்சாண்டி காட்டிட்டு போகும். அப்புறம் அதையெல்லாம் நாம சுத்தமா மறந்துட்டு ஆடிக்கிட்டு திரிவோம். இதுதான் வாழ்க்கை.

வாழும் போதுதான் நமக்குள்ள எவ்வளவு வைராக்கியம், வம்பு, வீம்பு, பழி வாங்குற நினைப்பு, துரோகம், பகை, விரோதம், ஆசை, பேராசை, காம இச்சைகள், இலட்சியங்கள், தான்கிற கர்வம், தலைக்கனம், நீ பெரியவனா, நான் பெரியவனா பார்ப்போம்டா என்கிற போட்டி, வெறி, என்னோட மதம்தான் பெருசு, உண்மை, எங்களோட தெய்வம்தான் உண்மையான தெய்வம் என்று நிலைநாட்ட தீவிரவாதம்,

வன்முறை, இப்படி எத்தனை எத்தனை எண்ணங்கள், செயல்பாடுகள், அண்டத்தையெல்லாம் ஆட்டிப் படைச்சவங்க அடங்கிப் போயிட்டாங்க. என்னைவிட பெரிய கொம்பன் இந்த உலகத்தில் இல்லைன்னு சொன்னவங்க எல்லாம் மண்ணோட மண்ணா ஆயிட்டாங்க. கோடி கோடியா சொத்து சேர்த்தவங்க ஒரு பைசாவை கூட எடுத்துட்டுப் போக முடியலை. இதுதான் நிதர்சனம். உண்மை, சத்தியம். ஆனா இதை யார் உணருறாங்க? உடல்ல உசரு இருக்கிற வரைக்கும், ஆட்டம்பாட்டம், கொண்டாட்டம். அதுக்குப் பிறகு திண்டாட்டம். கடைசியில நாம எல்லாருமே ஒரு கைப்பிடி சாம்பல்தான். இதோட நம்ம வாழ்க்கை முடிஞ்சிடலங்க. இது ஒரு டெம்பரரி வாழ்க்கைதானே. 70 அல்லது 80 வருஷம். அதுக்கப்பறம் ஒரு நித்ய வாழ்க்கை இருக்கிறதை நாம சுத்தமா மறந்திடுறோம்.

அக்கிரமம் செய்யும்போது, ஆட்டம் போடும்போது மஜாவாகத்தான் இருக்கும். நாம செய்யற, பேசுகிற, சிந்திக்கிற ஒவ்வொண்ணுமே அப்படியே பதிவாகுதுன்னு தெரியுமா உங்களுக்கு? ஆமாங்க எல்லாமே அப்படியே ஒண்ணு விடாம ரிக்கார்டு ஆகுதுங்க. ஆச்சரியமா இருக்குதா? ஆனா அதுதான் உண்மை. செல்போன்ல இருக்கிற ஒரு தம்மாத்துண்டு சிப்புல எத்துனை நம்பர்களை சேவ் பண்ணோம். எத்தனை நம்பர்களை மெசேஜ்களை சேமித்து வைக்கிறோம். இது நாம, மனுஷங்க கண்டுபிடிச்ச ஒரு சின்ன சிப்பு. இதையெல்லாம் கண்டு பிடிக்கிறதுக்கு நமக்குள்ளே ஒரு மாஸ்டர் சிப் - மூளையை, இதுபோல பல மில்லியன், பில்லியன், ட்ரில்லியன் விஷயங்களை, காட்சிகளை, நினைவுகளை, பேச்சுக்களை, அனுபவங்களை, முகங்களை, கசப்புகளை, இனிப்பான சுவையான கடந்த காலங்களை ஸ்டோர் பண்ணி வச்சருக்கோமே. 40, 50 வருஷத்துக்கு முன்னாடி நமக்கு சொல்லிக் கொடுத்த ஒண்ணாம் வகுப்பு டீச்சரோட முகம்

நமக்கு ஞாபகம் வருது. அவங்க தட்டிக் கொடுத்து சொன்ன ஒரு பாராட்டு வார்த்தை நினைவுக்கு வருது.

அதே மாதிரி 5ஆம் கிளாஸ் படிக்கும்போது அடுத்தவன் பென்சிலை திருட்டேன்னு பொய்யாக ஒரு குற்றம் சுமத்தி நம்ம முதுகில விழுந்த அந்த நாலு அடி ஞாபகம் இருக்கு. இதெல்லாம் எங்கே ரிக்கார்டு ஆகி இருக்கு? அங்கேயே நாம செஞ்ச பாவங்களும், அக்கிரமங்களும் அநீதிகளும், சொன்ன பொய்களும், செஞ்ச பித்தலாட்டங்களும், கொடுமைகளும் ரிக்கார்டு ஆகி இருக்கு. செஞ்ச நல்லதும் ரிக்கார்டு ஆகுது. செஞ்ச பாவம், தப்பும் ரிக்கார்டு ஆகுது. ‘உங்கள் பாவங்களே உங்களுக்கு எதிராக சாட்சி சொல்லும்’ என்று வேதம் கூறுகிறது - ஏசாயா 59:11.

ஆண்டவருக்கு முன்னாடி நாம நியாயத் தீர்ப்பில் நிக்கும்போது ‘நாம செஞ்ச பாவங்களே நமக்கு எதிராக சாட்சி சொல்லுமாம்’. இன்னும் ரெண்டு பேரு சாட்சி சொல்லு வாங்களாம். ஒண்ணு - பரிசுத்த ஆவியானவர். நம்ம ஒவ்வொருத்தருக்குள்ளேயே வாசம் பண்ணக் கூடிய அந்த ஆவியானவர், நம்மோட அத்தனை வண்டவாளங்களையும் நல்லா அறிந்த அந்த ஆவியானவரும் சாட்சி சொல்லுவாராம். முதல்ல நம்மளை கடிந்து கொண்டு, எச்சரித்து தப்பு செய்யாதேன்னு சொல்லுவாரு. கேக்கலைன்னா விட்டுடு வாரு. அப்புறம் பிசாசும் நம்மைக் குறித்து சாட்சி சொல்லுவானாம். அவனும் அவனுடைய சேனைகளும் நம்ம ஒவ்வொருத்தரையும் சுத்தி சுத்தி வந்துக்கிட்டு இருக்காங்க. ‘அவன் அழிக்கவும், கொல்லவும், திருடவுமே வருகிறான். எவனையடா விழுங்கலாம்னு ஒரு கர்ச்சிக்கிற சிங்கம் போல’ அவனும் சுத்தி சுத்தி அலையுறான். அவனும் லிஸ்ட் வச்ச இருப்பானாம். அவனும் சாட்சி சொல்லுவானாம். யோபுவின் புத்தகத்தில் 1:9 ஐ பாருங்க.

செய்த பாவம் நம்மைப் பாடாய்ப் படுத்தும்

நாம செத்த பிறகு நித்தியத்துக்கும் கிடைக்கிற தண்டனையான நரகம் ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். நாம உயிரோட இருக்கும்போதே நாம செய்யுற பாவம் நம்மை பாடாய் படுத்தி பம்பரமாய் ஆட்டுமாம். பொய்யுரையாத சத்திய வேதம் சொல்லுது ‘பாவம் செய்கிற எவனும் பாபத்துக்கு அடிமையாவனாம்’. யோவான் 8:34.

முதல்ல ஒரு கம்பெனிக்காக வேண்டா வெறுப்பா ஃபிரண்ட்ஸ்களோட சேர்ந்து தண்ணி அடிப்போம். அதில் கிடைக்கிற கொஞ்சம் ‘கிக்’ அப்புறம் அதை நாம் விரும்பி செய்ய வைக்கும். பிறகு அதுக்காக ஏங்க வைக்கும். பிறகு தன்னையே இழக்க வைக்கும். முதல்ல 10 நாளைக்கு ஒரு தடவைங்கிறது, பிறகு வாரத்துக்கு ஒரு தடவையா மாறி, அப்புறம் 3 நாளைக்கு ஒருக்க, பிறகு தினமும், பிறகு காலை, பகல், இரவு என்று எல்லா நேரமும். கிக்கு பத்தலைன்னா பிறகு ஏதாவது போதை வஸ்துக்கள், மாத்திரை, போதை ஊசி, இப்படியே படிப்படியாக நம்மளையே அது அடிமையாக்கிடும். இப்படி எத்தனை கேஸ்களை கண்ணால் பார்க்கிறோம்.

பாவம் தொடர்ந்து பாவங்களை செய்யவைக்கும்

‘பாவமானது கற்பனையினாலே சமயம் பெற்று சகல விதமான இச்சைகளையும் அவனில் நடப்பிக்குமாம்’ – ரோமர் 7:8.

முதல்ல தண்ணி, அப்புறம் அதோட சேர்ந்து சிகரெட், அந்த நாத்தத்தை மறைக்க பான் பராக். கற்பனை கொடி கட்டி பறக்க, கண்கள், இருதயத்தில், சிந்தனையில் பாலியல் இச்சைகள். வேசித்தனம், விபச்சாரம், பாலியல் வன்முறை, சிறு குழந்தைகளைக் கூட விட்டு வைக்க மனதில்லாத ஒரு மிருக வக்கிரபுத்தி. செய்த தப்பை மறைக்க கொலை, தண்ணி அடிக்க காச இல்லைன்னா, வீட்ல முதல்ல திருடுறது, வீட்டு

சாமான்களை விக்சிற்து, அடகு வைக்கிற்து, முழுச் சம்பளமும் குடியில், வீட்டில் பசி, பட்டினி. கேட்டா அடி உதை, சண்டை. பிறகு வெளியில் திருடுற்து, வழிப்பறி, கொலை, கொள்ளை. இப்படி பலவிதமான இச்சைகளையும் நம்மில் நடப்பிக்குமே. டிஅடிக்கண் சென்டரில் வேலை செய்கிற, கவுன்சிலிங் பண்பவங்க சொல்லுற பல உண்மை நிகழ்வுகள் இவைகள். கற்பனை அல்ல.

நீ வெறுக்கிறதையே தொடர்ந்து செய்வாய்

தப்பு பண்ணோம்ன்னு தெரியும். மனச்சாட்சி தடைசெய்யும். அதைச் செய்ய நாம் வெறுப்போம். இருந்தாலும் அதைச் செய்யாம இருக்க முடியாது. அதுதான் கொடுமை. இதைத்தான் சத்திய வேதம் சொல்கிற்து. 'நான் செய்யுற்து எனக்கே சம்மதமில்லை. நான் விரும்புகிறதை செய்யாமல் வெறுக்கிறதையே செய்கிறேன். எனக்குள் இருக்கிற பாவமே அப்படி செய்யத் தூண்டுகிற்து' என்று ரோமர் 7:15,17 சொல்கிற்து. இப்படி உன் விருப்பம் இல்லாமலே, உன்னை நீ கரிச்சுக் கொட்டிக்கிட்டே தொடர்ந்து அதைச் செய்வே. செய்யவும் பிடிக்காது, செய்யாமலும் இருக்க முடியாது. இருதலைக் கொள்ளி ஂறும்பு போல! என்ன கொடுமை, பரிதாபம் இது?

உங்கள் பாவம் உங்களுக்கு முன்பாகவே நிற்கும்

நாம செய்யுற பாவம் அந்தப் பக்கம், இந்தப் பக்கம் போகாதாம். நமக்கு முன்னாடியே, நமக்கு எதிர்த்தாப்பிலேயே நிக்குமாம். நின்னு நம்மை பாடாய் படுத்துமாம். அதைச் செய்யுற குறிப்பிட்ட நேரம் வந்துடுச்சுன்னா, அதைச் செய், செய்யுன்னு நம்மளை உண்டு இல்லைன்னு பண்ணிடுமாம். அதைச் செய்ய முடியாதபடி ஏதாவது ஒரு தடை, இடைஞ்சல் வந்திட்டா, வரும் பாருங்க ஒரு ஂரிச்சல், கோபம், படபடப்பு, கைகால் நடுக்கம். ஐயோ... நம்மளை போட்டு உலுக்கி

எடுத்துடும். காட்டுமாட்டுத்தனமான கொலை வெறிதான் இருக்கும். பேப்பர்ல பாக்குறோமே. புள்ளையே அப்பனை, ஆத்தானை, மனைவியை கொன்னுட்டான்னு. எப்போ? இந்த மாதிரி சமயத்தில் தடையாவோ, இடைஞ்சலாவோ, கேட்ட பணத்தை கொடுக்கலைனாலோ, நம்மளையும் அறியாம அந்த ஆட்டிப் படைக்கிற வெறி வரும். அப்படித்தான் பல அசம்பாவிதங்கள் நடக்குது. இதைத்தான் சத்தியத்தை மறைக்காத வேதம் கூறுகிறது ‘என் பாவம் எனக்கு முன்பாக எப்போதும் நிற்கிறது’ என்று - சங். 51:3ல.

அந்த பாவத்துக்கு நீ அடிமை ஆவாய்

இதுமாதிரி சமயத்தில உங்களால எதுவுமே செய்ய முடியாது. வேற நினைப்பே வராது. அந்த நினைப்பு மாத்திரம்தான் உங்களை ஆட்டிப் படைக்கும். ஏன்னா அதுக்கு நாம அடிமையாகிப் போயிட்டோம். பயித்தியம் பிடிச்ச மாதிரி அப்போ தலையை பிடிச்சப்போம். குட்டி போட்ட பூனையாட்டம் சுத்தி சுத்தி வருவோம். உள்ளத்தில மருந்துக்குக் கூட கொஞ்சண்டு சந்தோஷம், சமாதானம் இருக்காது. இதைத்தான் வேதம் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. ‘நான் நிர்பந்தமான மனுஷன். இந்த மரண சரீரத்தில் இருந்து யார் என்னை விடுதலை ஆக்குவார்?’ என்று ரோமர் 7:24 அங்கலாய்க்கிறது. இந்த மரண அவஸ்தையை தாங்க முடியாமத்தான் நிறையபேர் தற்கொலை பண்ணிக்கிடுறாங்க. இல்லை மனநிலை பாதிக்கப்பட்டு சைக்கோ ஆயிடுறாங்க.

தாங்க முடியாத வேதனையைத் தரும்

படுத்தா தூக்கம் வராது. நிம்மதியா இருக்க முடியாது. சந்தோஷமா சிரிக்க முடியாது. இயல்பா இருக்க முடியாது. வாழ்க்கையில் வெறுப்பு, கசப்பு, சோகம், துன்பம், துயரம், தனிமை எல்லாமே ஆட்டிப் படைக்கும். சமூகத்தால், உற்றார் உறவினர்களால் ஒதுக்கப்படுதல், செஞ்ச தப்பு, வாங்கின

லஞ்சம், செய்த துரோகம், பண்ணின் பிராடுத்தனம், மறைக்க செய்த கொலை, எங்கே, எப்போ, யாரால் வெளியில வருமோ, தெரிஞ்சா நம்ம கதி, அந்தஸ்து, கௌரவம், மானம், மதிப்பு, மரியாதை எல்லாம் என்ன ஆகும்? என்கொயரி, ரெய்டு, சோதனை எதுவும் வருமோ? படுத்தா தூக்கம் வராது. சந்தோஷம், நிம்மதி, அமைதி, சமாதானம் கொஞ்சங்கூட இருக்காது. அது உடல் நலத்தை பாதிக்கும். இதைத்தான் சங்கீதக்காரர் 'என் பாவத்தினால் என் எலும்புகளில் செளக்கியமில்லை. என் அக்கிரமங்கள் பாரச்சுமை போல என்னால் தாங்கக் கூடாததாய் இருக்கிறது' என்று சங். 38:32-இல் புலம்புகிறான்.

மரணம் எப்படி, எப்படி வரும் என்று யாருக்கும் தெரியாது

இதெல்லாம் நாம சாகுதனுக்கு முன்னாடி, உயிரோட இருக்கும்போதே அனுபவிக்கிற சமாச்சாரங்கள். இன்னும் நெறைய இப்படி எழுதிக்கிட்டே போகலாம். சரி, இதெல்லாம் பற்றி எப்பவாவது நாம உயிரோட இருக்கும்போது நினைக்கிறோமா? இல்லை! நீடிச்சு, நிலைச்சு, காலம் காலமா, யுகயுகமா இருக்கப் போறோம்தான் நினைக்கிறோம். ஆனா முடிவு, மரணம் எப்படி திடீர்னு நம்மை தாக்குதுன்னு பாருங்க. சாம்பிளுக்கு ஒண்ணு ரெண்டை அப்படியே கோடி காட்டியிருக்கேன்.

சடுதியில் மரணம்

1. ஹெரால்ட் டங்கன் என்ற ஒரு மனிதர் தன் வீட்டின் முன்னிருந்த புல் மட்டத்தை புல் வெட்டும் இயந்திரத்தினால் வெட்டிக் கொண்டிருந்தார். அந்த இயந்திரத்திலிருந்து ஊசி போன்ற ஒரு கம்பி பறந்து வந்து அவர் இருதயத்தை ஊடுருவிப் போனது. சடுதியில் அவர் மரணமடைந்தார். எதிர்பாராத திடீர் மரணம்.

2. ஜோஸ்ட் லேமான் என்கிற 24 வயது இளைஞன் விளையாட்டிற்காக தன் தலையின் மேல் ஒரு கண்ணாடி பாட்டிலை நிறுத்தி தன் சிநேகிதனை அதை சுட்டுத் தள்ளச் சொன்னான். சிநேகிதனும் குறிபார்த்து சுட்டான்; ஆனால் குறி கொஞ்சம் தவறி ஜோஸ்ட் லேமானின் தலையில் ஊடுருவியது. எதிர்பாராத சடுதி மரணம்.
3. ஒரு சிறு பெண் தெரிசா தன்னுடைய நாயுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தாள். ஒரு பந்தை ஒளித்து வைத்து விட்டு நாயை தேடி எடுக்கச் சொன்னாள். நாய் பந்தைத் தேடும் போது தாவி ஒரு மேஜையின் மேல் ஏறினது; மேசை சாய்ந்து தெரிசாவின் மேல் விழுந்தது. அது பாரமான இரும்பு மேசை. பிள்ளையை மருத்துவமனைக்கு கொண்டு போனார்கள். ஆனால் அவள் மரித்து விட்டாள் என்று மருத்துவர்கள் கூறி விட்டனர். எதிர்பாராத மரணம்.
4. பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில் கார்லோன் என்கிற மனிதன் மீன் பிடித்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் கொட்டாவி விட வாயைத் திறந்தான். ஒரு மீன் துள்ளி அவன் வாய்க்குள் போய் தொண்டையில் சிக்கிக் கொண்டது. மீனை எடுக்குமுன், அவன் மூச்சுவிட முடியாமல் திணறி செத்துப் போனான். எதிர்பாராத திடீர் மரணம்.
5. மேரியோ சியான்கா என்கிற மனிதன் சவப்பெட்டி விற்கும் ஒரு கடைக்கு சவப்பெட்டி வாங்குவதற்காகப் போனார். அங்கு ஒரு சவப் பெட்டியிலிருந்து ஓர் உருவம் எழுந்திருப்பதைக் கண்டார். பயத்தினால் மாரடைப்பில் உடனே மரணமடைந்தார். விஷயம் என்னவென்றால் ஒருவருக்கு தன் அளவு சவப் பெட்டி செய்ய வேண்டியிருந்ததால் அளவு பார்க்க அக்கடையின் சொந்தக்காரன் சவப் பெட்டியில் படுத்து அளவு பார்த்துவிட்டு எழுந்திருந்திருக்கிறார். அதைக்

கண்ட மேரியோ சின்கா சவப் பெட்டியிலிருந்து பேய் வருகிறதென்று பயந்து உடனே மரணமடைந்தார்.

இப்படி பலவிதமான காரணங்களினால் பல சந்தர்ப்பங்களில் அநேகர் மரணத்தை திடீர் என்று சந்திக்கின்றனர். கேள்வி என்னவென்றால், அவர்கள் மரணத்தை சந்திக்கத் தயாராயிருந்தார்களா என்பதே.

மரணத்தை எப்படி சந்திக்கிறோம்?

தாவீது என்னும் இளைஞனின் கவணிலிருந்து புறப்பட்ட ஒரு கூழாங் கல்லினால் கோலியாத் என்ற பலசாலியான ஒரு பெலிஸ்தியன் சடுதியில் விழுந்து செத்தான் - (1 சாமுவேல் 17 ஆம் அதிகாரம்). அவன் சர்வ வல்லமை பொருந்தியவன் தேவனை நிந்தித்தவன்.

ஆனால் ஸ்தேவான் என்ற பக்தனும் கற்களால் எறியப்பட்டு செத்தான். அவன் மரிக்கும்போது 'வானங்கள் திறந்திருக்கிறதையும், மனுஷ குமாரன் தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் நிற்கிறதையும் கண்டான்'. - (அப். 7:56). 'கர்த்தராகிய இயேசுவே, என் ஆவியை ஏற்றுக் கொள்ளும்' என்று வேண்டிக் கொண்டு மரித்தான்.

ஆண்டவரால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவனும், கர்த்தருடைய ஆணையின்படி இராஜாவாக அபிஷேகம் பண்ணப் பட்டவனுமாகிய சவுல் ஆண்டவருடைய வார்த்தைக்கு கீழ்ப்படியாதபடியினால் அவன் தன் பட்டயத்தின் மேல் விழுந்து கோர மரணமடைந்தான்.

தரிசு பட்டணத்தானாகிய சவுல் என்ற பவுலும் பட்டயத்தால் மரணமடைந்தான். நீரோ என்னும் ரோம இராயனின் ஆணைப்படி சித்திரவதை செய்யப்பட்டு சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டான். ஆனால் பவுல் மரிப்பதற்கு முன்னதாகவே 'நான் இத்தேகத்தை விட்டுப் பிரியும் காலம் வந்தது; நல்ல

போராட்டத்தைப் போராடினேன், ஓட்டத்தை முடித்தேன், விசுவாசத்தைக் காத்துக் கொண்டேன். இது முதல் நீதியின் கிரீடம் எனக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது’ - (2 தீமோ 4:6-8) என்று தைரியமாகவும், விசுவாசத்துடனும் கூறி மரணத்துக்கு அஞ்சாமல் மரணத்தை சந்தோஷமாக ஏற்றுக் கொண்டான்.

‘ஓரே தரம் மரிப்பதும், பின்பு நியாயத் தீர்ப்பு அடைவதும் மனுஷருக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது’ - (எபி 9:17) என்று ஆண்டவரின் வார்த்தை கூறுகிறது. நமக்கு முன்பாக உள்ள பெரிய கேள்வி, ‘நாம் நித்தியத்தை எங்கே கழிக்கப் போகிறோம்?’ ஆண்டவருடைய பரிசுத்த சன்னதியிலா? அல்லது அவியாத அக்கினிக் கடலிலா?

நாம் நினைவாத வேளையில் மரணம் நம்மை சந்திக்கும்

மரணம் எப்பொழுது நம்மை சந்திக்கும் என்று நம்மால் கூறவே முடியாது; அது கடவுள் ஒருவருக்கே தெரியும். நாம் என்னமோ நினைச்சுக்கிட்டு இருக்கோம். இந்த பூமியிலே நாம் யுகயுகமா வாழப் போறோம்தான் நினைச்சுக்கிட்டு சொத்து சேர்க்கிறோம். எப்படி எப்படியோ சேர்க்கிறோம். அதர்மமா, அநீதியா எத்தனை வழிகள் உண்டோ அத்தனை வழிகளிலேயும் சேர்க்கிறோம். எதுக்கு? நாம் என்னென்னிக்கும் இங்கேயே உயிரோட இருக்கப் போகிறோம். ஆண்டு அனுபவிப்போம்தான் நகை, நட்டு, பட்டு, பிளாட், ஃபிளாட், எஸ்டேட் என்று எல்லாம் வாங்குகிறோம்.

ஆனா பட்டுன்னு யாருமே நினைச்சுக் கூட பார்க்காத வேளையில், நேரத்தில பொட்டுன்னு போயிடுறோம். அதைத்தான் அன்றாடம் கண்ணுக்கு முன்னாடியே பாக்குறோமே. பேப்பர்ல, டிவியில, ரேடியோவுல எல்லாம் பாக்குறோம், கேக்குறோம். நேத்திக்கு இருந்தவங்க இன்னிக்கு இல்லை. பாதையை கட்டிட்டாங்க. சங்கு ஊதிட்டாங்க. தூக்கிட்டு போறாங்க. நம்ம கண்ணுக்கு முன்னாடியே எத்தனை சாவு செய்திகளை

கேட்கிறோம், பார்க்கிறோம். டிரெயின் ஆக்சிடெண்ட், பஸ் ஆக்சிடெண்ட், பிளேன் ஆக்சிடெண்ட், தீவிரவாதிகள் பாம்பிளாஸ்ட், வன்முறையாளர்களால் கலவரம், ஜாதி மதச் சண்டையில் இறப்பவர்கள் என்று இப்படி எத்தனை பேர் சாகின்றனர்.

புல்லுக்கு ஒப்பாயிருக்கும் மனித வாழ்க்கை

இயற்கை சீற்றங்களால், நிலச்சரிவு, வெள்ளம், தீ விபத்துகள், கொள்ளை நோய் இதனால் எத்தனை எத்தனை சாவுகள். ‘மனுஷருடைய வாழ்க்கை புல்லுக்கு ஒப்பாக இருக்கிறது’ - சங். 103:15. ‘கொஞ்ச காலம் தோன்றி பின்பு தோன்றாமல் போகிற புகையைப் போல இருக்கிறது’ன்னு சத்திய வேதம் சொல்லுதே’ - யாக் 4:14. ‘மனுஷன் காலத்தை அறியான், மனுஷன் கொடிய வலையில் அகப்படுவது போலவும், குருவிகள் கண்ணியில் பிடிபடுவது போலவும் மனுபுத்திரன் பொல்லாத காலத்திலே சடுதியில் தங்களுக்கு நேரும் ஆபத்திலே அகப்படுவார்கள்’ - என்று பிரசங்கி 9:12 கூறுகிறதே. ‘ஸ்திரீகளிடத்தில் பிறந்த மனுஷன் வாழ்நாள் குறுகினவனும் சஞ்சலம் நிறைந்தவனுமாய் இருக்கிறான். அவன் பூவைப் போல பூத்து அறுப்புண்டு போகிறான். நிழலைப் போல நிலை நிற்காமல் ஓடிப் போகிறான்’ என்று யோபு 14:1-இல் பார்க்கிறோம். ஆனால் இதையெல்லாம் நாம சுத்தமா மறந்திடுறோம்.

எல்லோரும் மரணத்தை சந்தித்தே ஆகணும்

ஒரு கல்லறைத் தோட்டத்தில் ஒரு போர்டு ஒண்ணு பார்த்தேன். ‘இன்று நான், நாளை நீ’. என்ன ஒரு நெத்தியடியான சொல். ஒரு பெட்ரோல் பங்க்கில் ஒரு போர்டு வச்சிருந்தாங்க. ‘ராகு காலம், எமகண்டம் எல்லாம் பாத்திட்டுத்தான் வந்தாய் நண்பா. ஆனா எதிர்த்தாப்பில வந்த லாரியை பார்க்கலையே நீ’ என்று நம் ஒவ்வொரு வரையும் சிந்திக்கத் தூண்டும் வகையில் ஒரு அறிவிப்பு.

எப்ப வேண்டுமானாலும் மனுஷனுடைய முடிவு வரலாம். எந்த நேரத்தில் மரணம் ஏற்படுவதாயிருந்தாலும் நாம் அதற்கு ஆயத்தமாயிருக்கிறோமா? ‘... இஸ்ரவேலே, நான் இப்படி உனக்கு செய்யப் போகிறபடியினால் உன் தேவனை சந்திக்கும்படி ஆயத்தப்படு..’ (ஆமோஸ் 4:12) என்று வேதம் கூறுகிறது.

விசாரணை கைதியாய் நியாயத் தீர்ப்பில் நிற்போம்

ஆம். நாம் அனைவருமே நம்மை படைத்த அந்த சர்வ வல்ல சர்வேஷ்வரனை சந்தித்து ஆக வேண்டி வரும். அது ஒரு சாதாரண சந்திப்பு அல்ல. ஒரு விசாரணைக் கைதி ஒரு நீதிபதியின் முன்பாக கோர்ட்ல இங்கே நிக்கிற மாதிரி, அங்கே, நாம் செத்த பிறகு, அவர் நியாயாதிபதியாய், சர்வ லோக நியாயாதிபதியாக, அவர் பட்சிக்கின்ற அக்கினியாய் நியாயாசனத்தில் அமர்ந்திருக்கும்போது அவர் முன்னால, நாம் அவர் படைச்ச புள்ளையா அல்ல, நாம் திருந்தறதுக்கு எண்ணி மாளாத சந்தர்ப்பங்களெல்லாம் கொடுத்த பிறகும், திருந்தாம, திமிர் பிடிச்சுப் போயி செய்த அத்தனை அக்கிரமச் செயல்களுக்கும் கணக்கு கொடுக்கிற, தண்டனைக்கு காத்திருக்கிற ஒரு விசாரணைக் கைதியா நிற்போம். அப்போ அவர் என்ன செய்வார்? ‘நான் விசாரிக்கும் நாளிலே அவர்களுடைய பாவங்களை அவர்களிடத்தில் விசாரிப்பேன்’ - யாத் 32:34. ‘அவர்களுடைய அக்கிரமங்களை நினைத்து பாவங்களை விசாரிப்பேன்’ - என்று எரே 14:10இல் வேதம் கூறுகிறது.

செய்வதெல்லாம் ரிக்கார்டு ஆகிறது

நாம் உயிரோட இருக்கும்போது செய்த பாவங்கள், அநியாயங்கள், லஞ்ச லாவண்யங்கள் எல்லாம் ஒருத்தருக்குமே தெரியாது. எல்லாத்தையும் நம்மோட கில்லாடித்தனம், பதவி, அதிகாரம், ஆட்சி, புத்திசாலித்தனத்தினால அதையெல்லாம் மறைச்சு, சமாளிச்சு மாட்டிக்காம தப்பிச்சுட்டோம்னு நாம்

இப்போ தெனாவட்டா இருக்கோம். ஊர் உலகத்திலிருக்கிற எல்லாரையுமே நாம ஏமாத்திடலாம். ஆனா 24 மணி நேரமும் நம்மைப் படைத்தவர் நம்மை பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறாரே. எல்லாம் அப்படியே ரிக்கார்டு ஆகிட்டு இருக்குதே.

செய்த பாவத்துக்கேற்ற பலன் உண்டு

வேதம் கூறுகிறதே ‘அவருக்கு மறைவானது ஒன்றுமே இல்லை. சகலமும் அவர் கண்களுக்கு முன்பாக நிர்வாணமாகவும், வெளியரங்கமாகவும் இருக்கிறது. அவருக்கே நாம் கணக்கு ஒப்புவித்தாக வேண்டும்’ - எபி. 4:13 என்று. ‘மனுஷருடைய வழிகள் கர்த்தருக்கு முன்பாக இருக்கிறது. அவைகளை அவர் சீர்தூக்கிப் பார்க்கிறார்’ என்று நீதி 5:21 சொல்லுதே. ‘அவனவன் செய்த கிரியைகளுக்கு தக்கதாக அவனுக்கு பலன் அளிப்பார்’ - மத். 16:27. ‘நம்மில் ஒவ்வொருவரும் தன்னைக் குறித்து தேவனுக்கு கணக்கு ஒப்புவித்தாக வேண்டும்’ - ரோமர் 14:12. ‘அநியாயம் செய்கிறவன் தான் செய்த அநியாயத்திற்கேற்ற பலனை அடைவான். எந்த பட்சபாதமும் இல்லை’ - கொலே 3:25. ‘ஆத்துமாக்கள் காற்று பறக்கடிக்கும் பதரைப் போல இருப்பார்களாம்’ என்று சங். 1:4 சொல்லுது.

தண்டனையிலிருந்து யாரும் தப்ப முடியாது

‘அந்த துன்மார்க்கர் நியாயத் தீர்ப்பிலும், நீதிமான்களின் சபையிலும் நிலை நிற்பதில்லை’ என்று சங். 1:5 இலும், ‘துன்மார்க்கரின் வழியோ அழியும்’ என்று சங் 1:6ம் கூறுகிறது. ‘மாறுபாடானவனுக்கு ஆபத்தும், அக்கிரமச் செய்கை காரர்களுக்கு ஆக்கினையும் கண்டிப்பாக கிடைக்கும்’னு யோபு 51:3 இல் ஆண்டவர் நம்மை கடுமையா எச்சரிக்கிறாரு. இதெல்லாம் தெரியாம நாம ஆட்டம் போட்டுக்கிட்டு திரியுறோம். இன்னும் எத்தனையோ வசனங்கள் இருக்கு. நம்மை குலை நடுங்க வைக்கிற வசனங்கள். இதெல்லாம் நம்மை வெறுமே பூச்சாண்டி காட்டுறதுக்காக இல்லை.

உண்மையிலேயே வயித்தில் புளியைக் கரைச்சு எந்த தப்பும் பண்ணாம, நீதியாக நாம இருக்கிறதுக்குத்தான். ஆனா நாம எத்தனை பேரு தினமும் ஒழுங்கா பைபிள படிக்கிறோம்? ஞாயிற்றுக்கிழமை தவிர மத்த நாட்கள்ல நாம அதை தொட்டுக்கூட பார்க்குறது இல்லையே.

அந்திம நேர அவஸ்தை

நாம கடைசி நிமிஷத்தில் இருக்கும்போது, மரண அவஸ்தையில் கிடந்து அவதிப்படுகிற அந்த லாஸ்ட் மினிட் நேரத்தில், டாக்டர்கள் எல்லாம் கைவிட்டு, சொந்தபந்தமெல்லாம் வந்து கூடி, அவர்கள் நம்மை கண் கொட்டாம பாத்துக்கிட்டு இருக்கும்போது, இழுத்துக்கோ பறிச்சுக்கோன்னு அந்த அந்திம நேரத்தில், முழுசா மூச்சை எடுக்கவும் முடியாம, விடவும் முடியாம தவிக்கும்போது, ஆண்டவரோட தூதர்களோ அல்லது எமதர்மனோட ஆட்களோ அல்லது சாத்தானின் சேனைகளோ, குட்டிப் பிசாசுகளோ வந்து நம்மோட உயிரை எடுக்க வர்றது நமக்கு தெரியும் போல இருக்குது. அதுக்குப் பிறகு எங்கே போகப் போறோம்னு ஆண்டவர் கொஞ்சம் சாம்பிளுக்கு காட்டவும் செய்வார் போல இருக்குது.

அந்த கடைசி நிமிட வார்த்தை நமக்கு ஒரு எச்சரிக்கை

ஏன்னா, உயிர் போறதுக்கு கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னாடி பலர் பேசின அந்த கடைசி நிமிஷ வார்த்தைகளைப் பார்க்கும்போது அப்படித்தான் தோணுது. நாம இன்னும் அந்த நேரடி அனுபவத்துக்குப் போகலை. மத்தவங்க அனுபவத்தை வச்சுத்தான் நாம ஓரளவு அனுமானிக்க முடியுது. பெரிய பெரிய ஆட்கள், அரசியல்வாதிகள், அறிவாளிகள், நாத்திகம் பேசியவர்கள், கோடூஸ்வரர்கள் எல்லாம் அந்த கடைசி நேர நிமிஷத்தில் என்னசொல்லியிருக்காங்கன்னு பாருங்களேன். நீதியாய் வாழ்ந்த பரிசுத்தவான்கள் ஒரு மாதிரியா சொல்லி இருக்காங்க. அதே சமயம் அநியாயம், அக்கிரமம், பாவம்,

கொடுமை செய்தவங்க உயிர் பிரியும்போது வேற ஒரு மாதிரியா சொல்லி இருக்காங்க. ரெண்டையுமே பாருங்களேன்.

2. பரிசுத்தவான்களின் கடைசி வார்த்தைகள்

1. டி.எல்.மூடி (D.L. Moody): “இது எனக்கு முடி சூட்டும் நாள்; மரணம் இதுவானால் இது எவ்வளவு இனிமையானது.”
2. கிராம்சன் என்ற தாய் (Mother Cromson): ‘கர்த்தருக்கே மகிமை; தேவதூதர்களை இந்த அறையில் காண்கிறேன்; நீங்கள் அவர்களைப் பார்க்கிறதில்லையா?’
3. பிஷப் கிளாஸ்பிரென்னர் (Bishop Glosbrenner): “எல்லாம் சரிதான், என் வீடு அங்கே மேலே இருக்கிறது. அதற்கு எனக்குரிய உரிமையும் தெளிவாயிருக்கிறது.”
4. மார்ட்டின் லூத்தர் (Martin Luther): “உம்முடைய கைகளில் என்ஆவியை ஒப்புவிக்கிறேன்” என்று கூறி தன் ஜீவனை விட்டார்.
5. டாப்லேடி (Toplady): “என்ன ஒரு சூரிய பிரகாசம்! எல்லாம் வெளிச்சமாயிருக்கிறது” என்று கூறி ஜீவனை விட்டார்.
6. ஹுல்டா ராஸ் (Hulda Ross): “இது இவ்வளவு அழகாயிருக்குமென்று எனக்குத் தெரியாது” என்று கூறிக் கொண்டே தன் ஜீவனை விட்டார்.
7. பிஷப் ஹான்பி (Bishop Hanby): “நான் பேரொளிக்குள் இருக்கிறேன்” என்று கூறிக் கொண்டே மரணமடைந்தார்.
8. தார்ஸ்டன் (Thorston the Philanthropist): என்ற தர்மசாலி: “கிறிஸ்துவுக்குள் ஆனந்தம்; எல்லாம் நன்றாயிருக்கிறது; விலை மதிக்க முடியாத அன்புமிக்க

இயேசுவே’’ என்று கூறிக் கொண்டே தன் ஜீவனை விட்டார்.

9. சாரா கூக் (Sarah Cook): “ஆண்டவரின் அன்பின் பிரகாசத்தின் காட்சியைக் காண்கிறேன்’’ என்று கூறிக் கொண்டே தன் ஜீவனை விட்டார்.
10. ஜான் பெய்லி (John Balley): “கிறிஸ்து பூரண அழகாகவும் அன்புள்ளவராகவும் இருக்கிறார்’’ என்று கூறிக் கொண்டே தன் ஜீவனை விட்டார்.
11. வான்டர் வென்டர் (Vanderventer) தன்னைச் சுற்றிலுமிருந்தவர்களைப் பார்த்து, “அழாதீர்கள். நான் என் வீட்டிற்குப் போகிறேன்’’ என்று ஆறுதல் கூறி தன் ஜீவனை விட்டார்.
12. பரிசுத்த பவுல் (St. Paul): “நல்ல போராட்டத்தைப் போராடினேன். ஓட்டத்தை முடித்தேன். விசுவாசத்தைக் காத்துக் கொண்டேன். இது முதல் நீதியின் கிரீடம் எனக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீதியுள்ள நியாயாதிபதியாகிய கர்த்தர் அந்நாளிலே அதை எனக்குத் தந்தருளுவார்..’’

பிரகாசமான பரலோக தரிசனம்

இரட்சிக்கப்பட்டு, நீதியோடு, நேர்மையோடு வாழ்ந்த பரிசுத்தவான்களின் கடைசி நேர வார்த்தைகளைப் பற்றி இப்படி எழுதிக் கொண்டே போகலாம். இதிலிருந்து, அவர்கள் பரலோக தரிசனத்தை கண்டிருக்கிறார்கள் என்றே அனுமானிக்க முடிகிறது. மரணத்தை குறித்து அவர்கள் பயப்படவே இல்லை. சும்மாவா பைபிளில் எழுதியிருக்கிறது? ‘சாவு கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஆதாயம்’ என்று. எல்லா கிறிஸ்தவர்களுக்கும் அல்ல. உண்மையா கிறிஸ்துவோட வாழ்ந்தவர்களுக்கு மட்டும்தான். பேர் கிறிஸ்தவர்களுக்கு அல்ல.

“அப்பொழுது ராஜா (இயேசு கிறிஸ்து) தமது வலது பக்கத்தில் நிற்பவர்களைப் பார்த்து வாருங்கள், என் பிதாவினால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களே, உலகம் உண்டானது முதல் உங்களுக்காக ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற ராஜ்ஜியத்தை சுதந்தரித்துக் கொள்ளுங்கள்... என்பார்” (மத் 25:34)

“... இவர்கள் தங்கள் அங்கிகளை ஆட்டுக் குட்டி யானவருடைய இரத்தத்திலே தோய்த்து வெளுத்தவர்கள். ஆனபடியினால் இவர்கள் தேவனுடைய சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக இருந்து, இரவும் பகலும் அவருடைய ஆலயத்திலே அவரைச் சேவிக்கிறார்கள். சிங்காசனத்தின் மேல் வீற்றிருக்கிறவர் இவர்களுக்குள்ளே வாசமாயிருப்பார்’ என்று (வெளி 6:14) மகிழ்ந்து கூறுகிறது.

காலம் கடந்த கண் திறப்பு

3. இப்போ இரட்சிக்கப்படாதவர்களின் கடைசி வார்த்தைகள், கடவுள் இல்லை என்று மறுத்தவர்களின் வார்த்தைகளைப் பார்ப்போமா? படிப்பதற்கு முன்னே இருதயத்தைக் கொஞ்சம் இறுக்கி டைட்டா வச்சுக்கோங்க!

1. ஆடம்சன் (Adamson)) அவர் மரிக்கும்போது ‘ஐயோ பிசாசை நான் இந்த அறையில் காண்கிறேன்’ என்று அலறிக் கொண்டே செத்தார்.
2. கே. (Kay): அவர் மரிக்கும்போது, நரகம், நரகம், நரகம் என்று அலறுவதைச் சகிக்கக் கூடாமல், அவர் உறவினர்கள் அவர் மரிக்கும் வரை அந்த அறையை விட்டே வெளியேறி விட்டனர். (ஐயோ பாவம்!)
3. டாலிராண்ட் (Talleyrand): பிரான்சு நாட்டு அரசியல்வாதி ‘நாசமாய்ப் போனவர்களோடு நான் வேதனையை அனுபவிக்கிறேன்’ என்று சொல்லிக்கொண்டே செத்தார்.

4. சர் தாமஸ் ஸ்காட் (Sir Thomas Scott): “இதுவரை கடவுளோ நரகமோ இல்லை என்று நினைத்தேன். ஆனால் இப்பொழுது இரண்டும் உண்டென்று அறிகிறேன். நான் நாசமாய் அழிந்து போகிறேன். (இப்போ அலறி என்ன பிரயோஜனம் !)
5. ஹூயும் (Hume): “நான் நெருப்பில் வேகிறேன்; நான் நெருப்பில் வேகிறேன்” என்று கதறி கடைசி நேரத்தில் மிக வேதனையுடன் செத்தார். (நினைச்சுப் பார்க்கவே உடம்பு நடுங்குகிறது !)
6. வால்டையர் (Voltaire): என்ற நாஸ்திகனின் மரணப் படுக்கையருகிலிருந்த தாதி, “ஐரோப்பாவிலுள்ள செல்வத்தையெல்லாம் கொட்டிக் கொடுத்தாலும், ஒரு நாஸ்தீகனுடைய மரணப் படுக்கைக்கருகில் நான் இருக்கவே மாட்டேன்” என்றார். நாஸ்திகனின் மரணம் அவ்வளவு பயங்கரமாயிருக்கிறது. பார்த்தீர்களா? (பார்க்கிறவர்களுக்கே இந்த பாடு. அதை அனுபவிக்கிறவனுக்கு எப்படி இருக்கும்?)
7. திருமதி ஜே. பிரவுன் (Mrs. J. Brown): “இனி எனக்கு விமோசனமே இல்லை; பிசாசுகள் இங்கே இருக்கின்றன” என்று கூறிக் கொண்டே செத்தார். (இது மாதிரி அனுபவம் நமக்கு வேண்டவே வேண்டாம் !)
8. செல்வி அசினே (Miss. Acene): “பிசாசு என்னை நரகத்துக்கு இழுத்துக் கொண்டு போகிறான்” என்று கூறிக் கொண்டே செத்தார். (பிசாசு வேற எங்கே கொண்டு போகும்?)
9. நியூபோர்ட் (Newbort): “ஐயோ, நரகத்தின் சகிக்க முடியாத வேதனைக்குள் போகிறேன்” என்று கூறும் பொழுதே செத்தார். (நரக வேதனைன்னு சும்மாவா சொல்றாங்க !)

10. எட்வர்ட்ஸ் (Edwards): ‘நித்திய நரகத்துக்கு உள்ளாகி நாசமாய்ப் போனேன்’ என்று கூறிக் கொண்டே மாண்டார். (நம்ம எதிரிக்குக் கூட இந்த வேதனை வேண்டாம்!)
11. பிரீட்மான் (Freedman): “பிசாசுகள் வந்து விட்டன; இனி நரகமும் நாசமும் தான்” என்று சொல்லிக் கொண்டே மாண்டார். (நம்ம வாழ்க்கையில் பிசாசுக்கு இடம் கொடுத்தா இதுதான் கதி!)
12. வால்னி (Volney) என்பவன் ஒரு நாஸ்திகன். அவனுடைய கடைசி நேரத்தைப் பார்ப்பதற்குப் பயங்கரமாக இருந்தது. “என் கடவுளே, என் கடவுளே” என்று கத்திக் கொண்டே விழுந்து செத்தான். (கண் பார்வை போன பிறகு என்று சொல்லுவார்களே, அது மாதிரி இதுவும்)

பிசாசோடே அக்னியில் அவஸ்தை

பாவத்தில் வாழ்ந்து, கடவுள் இல்லை என்று சாதித்தவர்களின் பயங்கரமான கடைசி நேரத்தைப் பற்றி இன்னும் நூற்றுக்கணக்கான உதாரணங்களைச் சொல்ல முடியும்.

“அப்பொழுது இடது பக்கத்தில் நிற்பவர்களைப் பார்த்து அவர் (இயேசு), சபிக்கப்பட்டவர்களே, என்னை விட்டு, பிசாசுக்காகவும் அவன் தூதர்களுக்காகவும் ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற நித்திய அக்கினியிலே போங்கள்” என்பார். – (மத். 25:41)

“ஜீவ புஸ்தகத்திலே எழுதப்பட்டவனவாகக் காணப்படாதவனெவனோ அவன் அக்கினிக் கடலிலே தள்ளப்பட்டான்” (வெளி. 20:15)

ஜான் வெஸ்லி (John Wesley)

பிரபல பிரசங்கியார் ஜான் வெஸ்லியிடம் அவருடைய

சிநேகிதன் ஒருவன், ஜான், நாளை இரவு நீ மரித்துப் போவதாக உனக்குத் தெரிந்தால் அதுவரை உன் நேரத்தை நீ எப்படிக் கழிப்பாய்? என்று கேட்டாராம்.

அதற்கு ஜான் வெஸ்லி, நாளைக்கு மரிப்பதாகத் தெரிந்தால் எப்பொழுதும் போல் என் நேரத்தைக் கழிப்பேன். இன்று மாலை கிளாசெஸ்டரில் (Gloucester) பிரசங்கம் செய்வேன்; காலையில் எழுந்து டியூக்கெஸ்பெரி (Tewkesbury)க்குப் போய், அங்கு மத்தியானத்துக்கு மேல் பிரசங்கம் செய்வேன்; பின்னர் மார்டின் என்பவருடைய வீட்டிற்குப் போவேன்; அவர்கள் என்னை அழைத்திருக்கிறார்கள். அக்குடும்பத்தினரோடு பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டு, அவர்களோடு ஜெபம் செய்து விட்டு, சாப்பிட்டு விட்டு படுக்கைக்குப் போகும்போது என் பரம தகப்பனின் பாதுகாப்பில் என்னை ஒப்புக் கொடுத்து படுக்கைக்குப் போய் காலையில் மோட்சத்தில் எழுந்திருப்பேன் என்றாராம்.

நம்மில் எத்தனை பேர் இவ்விதமாக தைரியமாக விசுவாசத் தோடு சொல்ல முடியும்? “கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்களின் மரணம் அவர் பார்வைக்கு அருமையானது” (சங். 116:15) என்று சிலாகித்துக் கூறுகிறது.

மகா அலெக்சாண்டர் (Alexander the Great)

அலெக்சாண்டர், கிரேக்க நாட்டின் சக்கரவர்த்தி. இந்தியாவின் பஞ்சாப் வரையிலும் ஜெயித்துத் தன் நாட்டை விரிவுபடுத்தினவர். தனது 33 ஆம் வயதில் பாபிலோன் நகரத்தில் மரணப் படுக்கையில் இருந்தார். தான் மரிக்கப் போவது திண்ணம் என்பது அவருக்கு உறுதியாகி விட்டது. அவர் எதையோ விரும்புகிறார் என்பதை சுற்றியுள்ளவர்கள் உணர்ந்து மகாராஜாவுக்கு என்ன வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அப்பொழுது அலெக்சாண்டர் அவர்களைப் பார்த்து நான் சீக்கிரம் மரித்துப் போவேன்; என் சவப் பெட்டியில்

என் தோள்களிலிருக்கும் பகுதியில் இரண்டு ஓட்டை போட்டு வையுங்கள் என்றார். அப்படியே அவர்கள் ஓட்டையைப் போட்டு விட்டு வந்து, ஏன் அப்படிச் சொன்னீர்கள் என்று கேட்டார்கள். அப்பொழுது மகா அலெக்சாண்டர் ‘நான் மரித்து என் சரீரத்தை அப்பெட்டியில் வைக்கும்போது என் இரு கைகளையும் அத்துவாரங்களின் மூலமாக வெளியே எடுத்து தொங்க விடுங்கள். ‘மகா அலெக்சாண்டர் போகும் போது எதையும் தன்னோடு கொண்டு போகவில்லை என்று எல்லோரும் பார்க்கட்டும்’’ என்றாராம்.

வரும்போது எதையும் கொண்டு வருவதில்லை; போகும் போதும் எதையும் கொண்டு போவதில்லை

கடைசி நேரத்தில் அலெக்சாண்டருக்குப் புது உணர்வு வந்து இதைக் கூறியிருக்கிறார். எவ்வளவு நாடுகளை ஜெயித்து மகுடம் சூட்டினாலும், எவ்வளவு, பணம், காசு சேகரித்தாலும், எப்பேர்ப்பட்ட பதவிகளை வகித்தாலும் கடைசியில் மரண மடைந்து போகும் பொழுது ஒரு செல்லாக்காசும் நம் கூட வராது. கொண்டு போக முடியாது.

“போதுமென்கிற மனதுடனேயே கூடிய தேவ பக்தியே மிகுந்த ஆதாயம்.”

“உலகத்திலே நாம் ஒன்றும் கொண்டு வந்ததுமில்லை; இதிலிருந்து நாம் ஒன்றும் கொண்டு போவதுமில்லை என்பது நிச்சயம்” – (1 தீமோ 6:6,7)

“மனுஷன் உலகம் முழுவதையும் ஆதாயப்படுத்திக் கொண்டாலும், தன் ஜீவனை நஷ்டப்படுத்தினால், அவனுக்கு லாபம் என்ன? மனுஷன் தன் ஜீவனுக்கு ஈடாக என்னத்தைக் கொடுப்பான்?” – (மத். 16:26)

நம்மோட அனுபவம் எப்படி இருக்கப் போகிறது?

நீதிமான்களோட கடைசி வார்த்தைகளையும் கேட்டீங்க.

நாத்திகர்கள், அநீதியா வாழ்ந்தவர்களின் லாஸ்ட் மினிட் வார்த்தைகளையும் பார்த்தீங்க. இதெல்லாம் உண்மை. இதையெல்லாம் நான் கற்பனையில் எழுதலை. நான் இங்கே இப்போ எழுதுறதுக்கெல்லாம் ஆதாரம் இருக்கு. சும்மாவாச்சுக்கும் அப்படியே எழுதிட முடியுமா? இப்போ சொல்லுங்க. இந்த வார்த்தைகளை எல்லாம் இவங்க அனுபவிச்சுப் பார்த்துத்தானே சொல்லியிருப்பாங்க. அனுபவம் நல்ல அனுபவமா இருந்திட்டா நல்லது. அப்படி இல்லாம மத்தவங்களோட அனுபவமா இருந்தால் என்ன செய்யுறது?

இது காலாகாலத்துக்கும் இருக்கும்

இந்த அனுபவங்கள் என்ன ஒரு மணி, ஒரு நாள், ஒரு மாசம், அல்லது ஒரு வருஷம் மட்டுமா? இல்லையே. யுகம் யுகமா, காலா காலத்துக்கும், நித்தியத்திற்கும் இந்த அனுபவம். நல்ல அனுபவம் சொர்க்கத்தில், கைலாசத்தில், வைகுண்டத்தில், மோட்சத்தில், பரலோகத்தில் நாம ஆண்டவரோட இருக்கும் போது கிடைக்கும். மத்த அனுபவம், நரகத்தில், அக்கினியில்... பாதாளத்தில், கந்தகக் கடலில், அக்கினி சூளையில், கும் இருட்டில், தாங்க முடியாத கொதிக்கிற சூடு, வெப்ப நிலையில், தனிமை, கொடுமை தாங்க முடியாத வேதனை, துன்பம், எரிச்சல், துர்நாற்றம், பிசாசுகளோட துன்புறுத்தல், இது தொடர்கதையாக, முடிவில்லாமல் தொடரும். நம்மோட இந்த மனித சரீரம் பூமியிலேயே, மண்ணில், கல்லறையில் மண்ணோடு மண்ணாகி புல் பூண்டா ஆயிடும். ஆவி அதைக் கொடுத்த இறைவன்கிட்டேயே போயிடும். ஆத்துமா அழிவில்லாதது. அது கிடந்து தவிக்கும். அதுக்கு உணர்வு, வலி, வேதனை, தாகம், தனிமை உணர்வு எல்லாமுமே இருக்கும். பழைய நினைவுகள் எல்லாமும் இருக்கும்.

கருமாத்ரி எதுவும் கஷ்டம் போக்காது

ஆனா அந்த அவதிப்படும் ஆத்துமாவுக்கு அமைதி, நிம்மதி, சந்தோஷம், சமாதானம் இருக்காது. அதை யாராலும்

கொடுக்கவும் முடியாது. அவங்களோட பிறந்த நாள், இறந்த நாளுக்கு என்று நாம தெசவம், கருமாத்ரி, படையல், பூசை, அவர்கள் பெயரில் தானதர்மம், தர்ப்பணம், கங்கா ஸ்நானம், அவங்க படத்துக்கு பூ பொட்டு மாலை போடறது, விளக்கேத்துறது, அதுக்கு முன்னாடி கோலம் போடுறது, அந்த போட்டோவை சாஷ்டாங்கமா விழுந்து வணங்குவது எதுவுமே இறந்தவங்களுக்கு போய் சேராது. அவங்க ஆத்துமா சாந்தியும் அடையாது. அவங்களாலேயும் நமக்கு எந்த ஒரு ஆசீர்வாதத்தையும் கொடுக்கவும் முடியாது. எல்லாமே முடிஞ்சு போச்சு. அவங்க சேப்டர் குளோஸ்டு. அவ்வளவுதான்.

என்ன பரிகாரம்? எப்போ?

அவங்க செஞ்ச நன்மை, தீமை, பாவத்திற்கேற்ற தண்டனையை அல்லது சுகஜீவியத்தை அவர்கள் நரகத்திலோ அல்லது சொர்க்கத்திலோ அனுபவிப்பார்கள் என்பது திண்ணம். இதில் எந்த மாற்றமும் இல்லை. மாற்றவும் முடியாது. முடியும். எப்போ? நாம செத்த பிறகு இல்ல. நாம உயிரோட இந்த பூமியில் இருக்கும்போதே இதுக்கு பரிகாரம் தேடியாகணும்.

என்ன பரிகாரம்? எத்தனை பாவ நிவர்த்தி, பரிகாரம் செஞ்சாலும் எந்த பிரயோஜனமும் இல்லை. மிக அதிகமான பேர் ஒரு தவறான நம்பிக்கையில இருக்காங்க. அல்லது அப்படி தவறா போதிக்கப்பட்டு அதை அப்படியே நம்பிக்கிட்டு அறியாமையிலே இருக்கிறாங்க. இந்த அறியாமையில பலர் குளிர் காய்கிறார்கள். பொழைப்பு நடத்துகிறார்கள்.

வேதங்கள் கூறும் விளக்கம்

ஆனால் உண்மை நிலை வேறு. இந்த பாவங்களை யாராலயும், எதனாலயும் போக்க முடியாது. என்னா, இரத்தத் தால செஞ்ச பாவத்திற்கு பரிகாரமா இன்னொரு பாவமே

இல்லாத ரத்தம் சிந்தாமல் பாவமன்னிப்பு கிடையவே கிடையாது. இதை சம்பூர்ண மஹாபாரதம் சொல்கிறது. தாண்டிய மஹாபிரமாணம், சாந்தோக்கிய உபநிஷத்து, பிருஹதாரண்ய உபநிஷத்து, பிரம்ம சூத்திரம், பவிஷ்ய புராணம், பகவத் கீதை, புருஷ சூக்தம் எல்லாமுமே சொல்லுது. சித்தர்களும், ஞானிகளும் சொல்லியிருக்காங்க. இதையெல்லாம் நான் ஏற்கனவே நிறைய என்னோட புத்தகங்கள்ல விலாவாரியா எழுதியிருக்கேன்.

பரிகாரம் சொல்லும் பல புத்தகங்கள்

லாப நோக்கம் இல்லாம வெறுமே 10 ரூபாய், 5 ரூபாய், 2.50 ரூபாய்க்கு எல்லாம் போட்டிருக்கேன். 1. சித்தர்கள் கண்ட மெய்ப்பொருள், 2. உண்மையான கடவுள் யார்? 3. தெய்வத்தை தேடுவோம் வாருங்கள், 4. திருக்குறள் கூறும் இயேசுவின் நற்செய்தி, 5. இந்திய வேதங்களில் இயேசு - பாகம் I, II, 6. நாலு வேதங்களின் நாயகர் இயேசு, 7. சொர்க்கம் சொந்தமாகும், 8. வேத ரகசியங்கள், 9. பாவத்தின் சம்பளம் நரகம், 10. பாவம் பலவிதம், 11. இன்றைய பெற்றோரின் பாவம், நாளை பிள்ளைகளுக்கு சாபம் என்று பல புத்தகங்கள் எழுதியிருக்கேன். வாங்கி படிச்சுப் பாருங்க. பிறகு புரியும். சொர்க்கமும், நரகமும் வெறும் கற்பனை அல்ல என்பதையும் ஆதாரபூர்வமாக நிரூபிச்சு எழுதியிருக்கேன்.

நமது பாவங்களுக்காகப் பலியாகிய இயேசு

நாம செஞ்ச பாவங்களை எல்லாம் நம்மைப் படைச்சு, பாதுகாத்த அந்த பரமேஸ்வரன் இயேசு நமக்காக நம்மோட பாவங்களுக்காக அடிக்கப்பட்டு, பாடுபட்டு, சித்திரவதை அனுபவிச்சு, கல்வாரி சிலுவையிலே அறையப்பட்டு இரத்தம் சிந்தி மரித்து நமக்கு பாவ விமோசனம் கொடுத்திருக்காரு. இதை நாம விசுவாசித்து அவரை மனசார ஏற்றுக் கொண்டு, செய்த பாவங்களை அறிக்கையிட்டு, மன்னிப்பு கேட்டு,

மனங்கசிந்து அழுது, நம்மை அவருடைய திருப்பாதங்களில் ஒப்புக் கொடுத்தால் நமக்கு பாவம் விமோசனம் கிடைக்கும். இந்த பாவங்களால்தான் நம்மோட வாழ்க்கையில் துன்பம், நோய், வறுமை எல்லாம். அது மன்னிக்கப்பட்ட உடனே நமக்கு சந்தோஷம், சமாதானம், விடுதலை எல்லாமும் கிடைக்குது.

நரகம் நம் எதிரிக்கும் வேண்டாம்

மறுமையில், மரித்த பிறகு நாம் அந்த பரலோக பிதாவோட கூட என்னென்னிக்கும் பரலோகத்தில வாழும் பாக்கியத்தையும் பெறுகிறோம். அதைத்தான் பார்த்திட்டு அந்த நீதிமான்கள் ‘வெளிச்சத்தைக் கண்டேன், பிரகாசம் கண்டேன், அழகையும், ஆனந்தத்தையும் கண்டேன்’ என்று மகிழ்ந்து, களி கூறி, சந்தோஷத்தில், முகம் பிரகாசிக்க, சிரிச்ச முகத்தோட கடைசியா சொன்னாங்க. மத்தவங்க? வேண்டாம், அந்த அனுபவம் நமக்கு வேண்டாம். வேண்டவே வேண்டாம். நாம் நேசிக்கிற நம்மோட அப்பா, அம்மா, அண்ணன், தம்பி, தங்கை, அக்கா, தங்கச்சி, மனைவி, பிள்ளை குட்டிகள், நமது உற்றார் உறவினர்கள், நண்பர்களுக்கும் இது வேண்டவே வேண்டாம். ஏன் நம்மோட எதிரிகளுக்கும் கூட அந்த எரி நரகம் வேண்டாம்.

சொர்க்கமும் நரகமும் நமது கரங்களில்...

சொர்க்கம் போறதும், நரகம் போறதும் நம்மோட கையில், முடிவில், தீர்மானத்தில், பாவத்தை அறிக்கையிடுறதுல, பாவ விமோசனம் பெறுதல்லேதான் இருக்கு. எது வேணும்? சொர்க்கமா? நரகமா? நித்ய சந்தோஷமா? நித்ய வேதனையும் அழுகையுமா? எது வேண்டும்? காலம் தாழ்த்த வேண்டாம். ஏன்னா நம்மோட கடைசி நாள் எதுன்னு நமக்கு தெரியாதே. அது இன்றோ, நாளையோ கூட இருக்கலாமே. யாரும் சாகிறதற்கு விரும்பலை. ஆனா அது நம்ம கையில் இல்லையே. ஆனா நித்தியத்தை எங்கே கழிக்கப் போகிறோம்கிறது நம்ம

கைல தான் இருக்கு. முடிவு உங்கள் கரங்களில். கார்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக! நாம எல்லோரும் பரலோகத்தில் சந்திப்போம். அது மட்டும்தான் என் வாஞ்சை எல்லாம். எல்லாரும் நல்லா இருக்கணும். ஒருத்தரும் கஷ்டப்படக் கூடாது. கெட்டுப் போகக் கூடாது. சந்தோஷமா இருக்கணும் என்கிற ஒரு நல்ல எண்ணத்தில் இதை எழுதுகிறேன். மதமாற்றம் அல்ல. தெளிவா புரிஞ்சுக்கோங்க. உங்களை மதம் மாற்றி எனக்கு என்னங்க கிடைக்கப் போகுது? பை.. குட்பை!

அன்புடன்,
உங்கள் சகோதரன்
எஸ்.தாயப்பன்

